

مدلهای برآورده تابع تقاضای سوخت در بخش حمل و نقل

نویسنده: زهرا آخانی*

چکیده

امروزه اهمیت انرژی بر کسی پوشیده نیست، بنابراین، اقتصادشناسان برای برآورد و پیش‌بینی تقاضای انرژی (به ویژه فرآورده‌های نفتی) در بخش‌های مختلف و با توجه به اوضاع اقتصادی و اجتماعی هر کشور، مدل‌هایی پیشنهاد و آزمون کرده‌اند.

از آنجاکه انرژی در بخش‌های مختلف مصرف می‌شود و متغیرهای عده‌تالیگذار بر مصرف انرژی در هر بخش متفاوت است. معروفی یک مدل کلی برای برآورده تابع تقاضای انرژی در بخش‌های اقتصادی، تورش ایجاد خواهد کرد. بدین روی، می‌توان با انتخاب مدل مناسب و متغیرهای مهم تالیگذار بر مصرف در هر بخش یا زیربخش اقتصادی، ضریب‌های مربوطه را محاسبه کرد که از این طریق کمک شایانی به برنامه‌ریزان و سیاستگذاران در جهت انتخاب سیاستهای خود، از جمله تغییر قیمت و سیاستهای حمایتی می‌شود.

حمل و نقل، یکی از بخش‌های مهم اقتصادی هر کشور به شمار می‌رود و جزو محدود بخش‌هایی است که در پیشتر کشورها، وابستگی تام به فرآورده‌های نفتی دارد. از سوی دیگر، متغیرهای مهم این بخش، با توجه به اینکه تقاضای آن تقاضای مشتق می‌باشد، با بخش‌های دیگر متفاوت است. در این مقاله، نمونه‌هایی از مدل‌های مختلف را که برای برآورده تابع تقاضای سوخت در بخش حمل و نقل استفاده شده و در کشورها نیز آزمون گردیده، معرفی کرده‌ایم.

به طور خلاصه، در این مقاله، ۱۵ مدل معرفی شده که از مدل‌های ساده به مدل‌های پیچیده طبقه‌بندی شده است. از سوی دیگر، از آنجاکه در بخش حمل و نقل نیز چند زیربخش (جاده‌ای، راه‌آهن، هواپی) وجود دارد، مدل‌های هر زیربخش جداگانه معرفی شده‌اند که با توجه به اهمیت حمل و نقل جاده‌ای در کشورها، بیشتر مدل‌های انتخابی، مربوط به تقاضای بنzin و گازوئیل در بخش

جاده‌ای می‌باشد.

به طور کلی، متغیرهای مهم برای برآورد تقاضای سوخت در زیربخش‌های حمل و نقل، شامل قیمت سوخت، درآمد قابل نصرف، تعداد وسائل نقلیه موجود، عمر وسائل نقلیه، نرخ استفاده و کارایی آنها، مسافت و تن کیلومتر حمل شده، قیمت خدمات حمل و نقل، وضعیت خاص هر کشور (سیاستهای دولت، وضعیت جنگی، آب و هوا...) می‌باشد. با توجه به اینکه وارد کردن تمام متغیرها در یک مدل، از کارایی آن می‌کاهد، با در نظر گرفتن وضعیت خاص هر کشور، می‌توان یکی از مدل‌های معرفی شده را انتخاب و برآورد کرد.

مقدمه

بشر تاکنون، اختراعات و اکتشافات زیادی کرده است. این اختراعات به گونه‌ای زندگی انسانها را متحول ساخته است که در یک لحظه، از هر نقطه دنیا به نقطه دیگر، اطلاعات وسیعی منتقل می‌شود. پژوهشگران، از طریق رایانه و شبکه‌های بین‌المللی، در خانه‌های خود، با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند و همزمان می‌توانند به بحث پردازنند و یافته‌های علمی و پژوهشی خود را به همکاران دیگر، در نقاط دیگر انتقال دهند. از طریق شبکه‌های بین‌المللی (ایترنوت) روزانه ۱۰ تا ۲۰ میلیون اطلاع مبادله می‌شود. این سرعت انتقال، در جایه جایی انسانها و کالاهای نیز صادق است. امروزه ارتباط بین قاره‌ها، کشورها، شهرها و روستاهای با یکدیگر از طریق هواپیماهای غول‌پیکر، کشتیهای بزرگ، قطارهای سریع السیر و خودروها صورت می‌گیرد. سفرهایی که در زمانی نه چندان دور (۱۵۰ سال پیش) چند ماه یا چند سال طول می‌کشید و همواره با خطر بسیاری همراه بود، هم اکنون، با وسائل نقلیه امروزی، در طول کمتر از یک روز یا حتی چند ساعت و چند دقیقه انجام می‌شود. حتی سفر به ماورای زمین نیز به سادگی توسط سفینه‌های فضای پیما امکان‌پذیر شده است و انسان در صدد تسخیر کرات دیگر است. از سوی دیگر، پژوهشگرانی برای بررسی امکان زندگی و بهره‌برداری از کرات دیگر، از قبیل مریخ، ماه و استفاده از آنها به عنوان محلی برای تدفین زیاله‌هایی که حیات روی زمین را تهدید می‌کنند، صورت می‌گیرد.

امروزه حمل و نقل یکی از مهمترین رشته‌های خدماتی هر کشور به شمار می‌رود. پیشرفت آن، نشانه توسعه یافته‌گی کشور است، و بر عکس، هر کشوری پیشرفته‌تر باشد، وسائل نقلیه، از سیستمهای مجهزتر و کارآمدتر در بخش حمل و نقل بهره می‌گیرد. بنابراین، رابطه دوطرفه‌ای میان

پیشرفت و توسعه اقتصادی و گسترش خدمات حمل و نقل وجود دارد. خدمات حمل و نقل به چند گروه تقسیم‌بندی می‌شود که هر کشور با توجه به موقعیت جغرافیایی خود، از بخش ویژه‌ای ییشتر استفاده می‌کند. برای مثال، کشورهایی که در میان آبها محصورند، خدمات حمل و نقل آبی و دریایی پیشرفته‌تری دارند یا کشورهایی که در محاصره خشکی هستند، از وسائل نقلیه زمینی و هوایی ییشتری استفاده می‌کنند. خدمات حمل و نقل، به گروههای زیر تقسیم بندی می‌شود:

(الف) زمینی

- جاده‌ای

- درون شهری

- برون شهری

- راه‌آهن

- مترو: قطارهای زیرزمینی

- تراموا: قطارهای درون شهری

- راه‌آهن: قطارهای معمولی بین شهری

(ب) هوایی

(ج) دریایی

(د) خط لوله

بخش جاده‌ای، مهمترین شاخه حمل و نقل است. این بخش، در هر کشوری، بالاترین سهم از لحاظ جایه جایی مسافر و کالا، و به همان نسبت، مصرف سوخت را به خود اختصاص داده است. در ییشتر کشورها - به استثنای کشورهای با برنامه‌ریزی متمرکز - بیش از ۷۵ درصد از سوخت مصرفی در بخش زمینی - جاده‌ای به کار می‌رود. هم اکنون، نزدیک به ۷۰۰ میلیون وسیله نقلیه در جهان در حال تردد است و هر وسیله، بنا به خصوصیات، مدل و کارایی موتور، مصرف سوخت متفاوتی دارد. برای مثال، در اروپا، هر خودرو برای طی یک مسافت ۴۰ کیلومتری، ۴ لیتر بنزین مصرف می‌کند. ولی در ایران برای رسیدن به مقصدی در فاصله ۴۰ کیلومتری باید دو برابر طول

این مسیر و چهار برابر سوخت مصرف شود.^(۱)

سوخت مصرفی وسایل نقلیه در بخش زمینی عموماً بتزین و گازوئیل است. البته در بعضی کشورها، از جمله هند و بربادیل، از الکل حاصل از نیشکر یا از گاز طبیعی فشرده نیز برای سوخت خودروها استفاده می‌شود، ولی به سبب محدودیت تولید نیشکر و عدم گسترش وسایل نقلیه گازسوز، سوخت حاصل از آنها در حال حاضر، جایگزین جهانی برای خودروها نخواهد بود. ماشینهای سبک، از قبیل خودروهای شخصی، وانت‌بار و موتورسیکلت، بتزین، و ماشینهای سنگین، از قبیل کامیون، اتوبوس، مینی‌بوس و انواع تریلرها، گازوئیل مصرف می‌کنند.

سوخت بخش راه آهن برون شهری نیز گازوئیل است. البته بعضی از خطوط راه آهن، بر قی است (از جمله خط آهن آذربایجان - جلفا). در بعضی از کشورهایی که منابع نفتی ندارند نیز از زغال سنگ استفاده می‌شود.

بخش هوایی، یکی از بخش‌های نوین و با حساسیت بالاست که رشدی روزافزون دارد. سوختهای مصرفی این بخش، نفت جت (ATK)، بتزین هواپیما و سوخت جت (JP4) می‌باشد. بنابراین، منبع عمدۀ تأمین انرژی این بخش فراورده‌های نفتی است و تقریباً ۹۸ درصد انرژی این بخش از این نوع انرژی تأمین می‌گردد. البته این مقدار، آسفالت، روغن‌های ماشین و مصرف انرژی برای تولید وسایل نقلیه را در برنامه‌گیری بدین ترتیب، می‌توان گفت که بخش حمل و نقل، به عنوان یکی از محدود بخش‌هایی است که وابستگی آن به نفت ۱۰۰ درصد است. اما از آنجا که منابع نفتی پایان‌پذیر است و در آینده نزدیک نیز انتظار نمی‌رود که جایگزینی برای فراورده‌های نفتی مورد مصرف در بخش حمل و نقل کشف شود، بنابراین، باید با برنامه‌ریزی صحیح از موجودی منابع نفتی استفاده کرد. پیش از هر برنامه‌ریزی، باید مطالعات مفصلی انجام داد. تاکنون مطالعات انجام شده در زمینه وضعیت و چگونگی تقاضای فراورده‌های نفتی با ملاحظه تأثیرات آن بر اقتصاد (مجموعه همه بخش‌های اقتصادی) بوده است. نظر به اینکه ماهیت هر بخش با بخش دیگر کاملاً متفاوت است و متغیرهای تأثیرگذار بر مصرف نیز با هم فرق می‌کند، بنابراین، مطالعه بخشی ضروری به نظر می‌رسد. حتی در مطالعه یک بخش نیز نباید آن را به طور کلی در نظر گرفت.

* اعداد تُک داخل دوکمان، به منابع و یادداشت‌های پایان مقاله اشاره دارد.

بلکه باید هر بخش را به زیربخش‌های مجزا تقسیم نمود.

همان طور که اشاره کردیم، در بخش حمل و نقل از فراورده‌های نفتی متعددی استفاده می‌کنند که برخی از آنها مختص زیربخشی از حمل و نقل است. این فراورده‌ها، عبارت است از: بنزین و سوختهای هوایی، شامل نفت جت، بنزین هوایپما و بنزین جت. اما گازوئیل در دیگر بخش‌های اقتصادی نیز کاربرد دارد. البته در بعضی موارد نیز از گاز طبیعی به عنوان سوخت خودروها استفاده می‌شود، ولی به علت عدم گسترش آن، فعلًاً از مطالعه مصرف گاز صرف نظر می‌کنیم.

بنابر اهمیت حیاتی بخش حمل و نقل در اقتصاد کشورها و با توجه به وابستگی شدید این بخش به فراورده‌های نفتی، در مقاله حاضر کوشیده‌ایم تا انواع مختلف تابع تقاضای سوخت در این بخش را که در بیشتر کشورها مورد استفاده قرار می‌گیرند، معرفی کنیم.

۱. نظرهای ارائه شده درباره تقاضای سوخت در بخش حمل و نقل

تعريف تقاضا به چندین قرن پیش بر می‌گردد. در بررسی تاریخی در تعريف تقاضا، به دو نظریه عمده بر می‌خوریم که مربوط به اقتصادشناسان و آمارشناسان است.

۱. اقتصادشناسان، در تعريف تقاضا، قوانین عمومی نظیر عملکرد بازار را عامل عمدۀ می‌دانستند.

۲. آمارشناسان، تقاضا را با توجه به قوانین روانی و ترجیحات مصرف‌کننده تعريف می‌کردند. در طول زمان، با گسترش پژوهشها در زمینه‌های علمی و نظری، تحلیل تقاضا با پشتونه نظریه‌های علمی قوی به صورت کاربرد عملی درآمد.

نخستین کار عملی را در سال ۱۶۹۹ میلادی، داونانت^۱ منتشر کرد که مربوط به جدول تقاضای گندم بود. در سده هیجدهم، افرادی چون ورن^۲ و لوید^۳، اثر عرضه و تقاضا را روی قیمت بررسی کردند. در سال ۱۷۶۶، آدام اسمیت نوشت: "مقدار تقاضا، به تغییرات قیمت و بالعکس وابسته

1. Davenant

2. Vern

3. Lloyd

است. همچنین عرضه به قیمت وابسته است". در سال ۱۷۳۳، برنولی در مورد اصول نظریه ترجیحات نوشت: "افزایش در ثروت فرق نمی‌کند که کم و ناچیز باشد، همیشه افزایش در مطلوبیت را به دنبال دارد و نسبت معکوس با مقدار کالای دارد که قبلًاً مصرف می‌کرده است." گوسن، جونز، والراس و اجورث^۱ و اقتصادشناسان ریاضی، مفهوم مطلوبیت برنولی را تأیید نمودند و ثابت کردند که تابع تقاضاً نزولی است.

اجورث مفهوم منحنیهای می‌ تقاضاً را پایه گذاری کرد. فیشر و پارت، اصول اساسی نظریه مدلون را براساس مطلوبیت اوردینال و کاردينال پایه نهادند و نرخ نهایی جایگزینی را به جای مطلوبیت نهایی نزولی معرفی کردند. اسلامسکی، این مجموعه را در سال ۱۹۱۵، با استفاده از ریاضیات، تکمیل کرد. بحث منحنی تقاضاً گسترش یافت و کارهای اولیه بررسی اثر درآمدی بر الگوی مصرف را آمارشناسی نظیر باکستر، دوپیتوکس^۲ دیکتریسی^۳ و لیپلای^۴ انجام دادند. آنها بودجه خانوار را به صورت جدول درآوردند. در اوآخر سده نوزدهم، مارشال، نظریه‌ها و کارهای تجربی را با هم تلفیق کرد و کار وی اقتصادشناسان کشاورزی را تشویق کرد که از فن جدیدی برای تحلیل بازار منفرد و همبستگی آن استفاده کنند. مارشال مفاهیم کشش تقاضاً را به طور منظم ارائه داد.

در سال ۱۹۰۷، بنینی تابع تقاضای قهوه در ایتالیا را با استفاده از تحلیل و رگرسیون انجام داد و در سال ۱۹۱۰، پیگو اثر مستقیم رازیر سوال برد و تحلیل خود را روی اثرهای غیر مستقیم متمرکز کرد. او در کارهای خود فرضیه خواسته‌های مستقل را در نظر گرفت. در دهه ۱۹۳۰، مدل‌های نوینی که تأکید بر سریهای زمانی داشتند، مورد توجه قرار گرفت. افرادی نظیر بویلی، آلن، هیکس، اسلامسکی و شولتز تحلیل روی بودجه خانوار را با استفاده از داده‌های مقطعی شروع کردند. آنها تحلیل کلاسیکها در مورد تقاضاً را نیز بررسی کردند که منطبق با کار سامونلسن بود. به طور کلی، کلاسیکها می‌خواستند به پرسش‌هایی از قبیل تابع تقاضاً چه شکلی دارد و چگونه به دست می‌آید؟ کشش درآمدی و قیمتی کالای X چقدر است؟ پاسخ دهند. این پرسشها زمانی که وسائل الکترونیک کشف شد، به آسانی قابل پاسخ دادن بود. آنها برای اینکه به پرسش‌های خود پاسخ داده

1. Edgeworth
3. Dichterici

2. Duepetiaux
4. Leplay

باشد، تابع تقاضای منفرد را در نظر گرفتند. خلاصه آنکه اقتصادشناسان تقاضا و معنی تقاضا را این گونه تعریف کرده‌اند: "رابطه تبعی که بین مقادیر خریداری شده از یک کالا با قیمت خود کالا و قیمت‌های سایر کالاهای و درآمد و یا مخارج کل و سایر متغیرهای مربوطه برقرار است." و "معنی تقاضا، عبارت از ارتباط دهنده‌ای است که تعادل بین مقدارهای خریداری شده کالا را با قیمت بازار آن کالا برقرار می‌سازد. در حالی که درآمد پولی اسمی و قیمت اسمی کالاهای دیگر ثابت نگهداشت شود."^(۲)

همان‌گونه که اشاره کردیم، از سده هفدهم تاکنون، بعثهای بسیاری در مورد تابع تقاضا و خصوصیات آن مطرح شده است. بعضی افراد، توابع تقاضا را از حداکثر کردن تابع مطلوبیت نسبت به قید بودجه به دست می‌آورند که از عقلایی بودن مصرف کننده نشأت می‌گیرد. این نوع توابع، دارای چهار خاصیت است که شامل همگن بودن از درجه صفر، خاصیت جمع‌پذیری، اثر جایگزینی منفی، تقارن اثرهای متقاطع می‌باشد. نوع دیگر توابع تقاضا، تقاضای مشتق است. برای مثال، رانندگان بنزین مصرف می‌کنند و مصرف آن برای تولید خدمات حمل و نقل می‌باشد، بنابراین، مصرف آن، مصرف نهایی نیست و تقاضای بنزین از تقاضای حمل و نقل مشتق می‌شود. هرچه تقاضای حمل و نقل افزایش یابد، تقاضا برای بنزین نیز افزایش می‌باید. تقاضای مشتق، عبارت است از "تقاضای یک کالا برای تولید کالاهای دیگر". عواملی که در تقاضای حمل و نقل اثر دارد، به طور مستقیم و غیر مستقیم، روی تقاضای بنزین، نیز اثر دارد که در تابع تقاضای بنزین، این عوامل باید در نظر گرفته شود.

از تکانه اول نفتی (سال ۱۹۷۳) که بیم کمبود نفت می‌رفت، مطالعات تقاضای انرژی به سرعت گسترش یافت؛ البته مطالعات در این زمینه به دو دهه ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ میلادی برمی‌گردد. اما بروز تکانه اول و دوم نفتی (در سال ۱۹۷۹ مصادف با پیروزی انقلاب اسلامی ایران)، سیاستگذاران را بر آن داشت که آثار منفی کمبود عرضه انرژی را کاهش دهند. در این رهیافت، نیاز به ابزارهایی برای پیش‌بینی تقاضای انرژی وجود داشت. این ابزارها مدل‌های اقتصاد سنجی است که شامل چندین متغیر با روابط پیچیده ریاضی می‌باشد و نتایج آنها، برای اتخاذ سیاستهای مناسب استفاده می‌شد. به طور کلی، بحث تقاضای انرژی به چهار گروه تقسیم می‌شود:

مدلهای برآورد تابع تقاضای سوخت در بخش حمل و نقل

۱. مدلهایی که ارتباط مصرف و کل متغیرهای اقتصادی را آزمون می‌کند.
۲. مدلهایی که تخصیص سوخت را با توجه به نوع سوخت مصرفی در اقتصاد یا در بخش ویژه بهینه می‌کند.
۳. مدلهای تقاضای انرژی بخشی که مصرف را در بخش یا زیربخش ویژه اقتصادی بررسی می‌کند.
۴. مدلهای سیستمهای انرژی که بررسی کلی از عرضه و تقاضا برای انواع منابع انرژی و مقایسه‌های بین‌المللی را ممکن می‌سازد.^(۳) در مطالعه حاضر، تمرکز روی نوع سوم است.

۲. مدلهای مختلف تقاضای سوخت در بخش حمل و نقل

- الف) بخش جاده‌ای^۱
- ۱) مدل نوع اول

$$G = f_1(P_G) \text{ و } y$$

$$\ln G = \alpha_0 + \alpha_1 \ln P_G + \alpha_2 \ln y + u_{it}$$

این مدل به "مدلهای ایستا" یا "استاتیک" معروف می‌باشد. در این مدل، فرض می‌شود که تقاضا برای سوخت، تابعی از قیمت سوخت و درآمد واقعی یا درآمد قابل تصرف واقعی کشور است. با توجه به اینکه در بعضی کشورها، قیمت سوخت، کنترل شده می‌باشد و اثرهای آن واقعی نیست، و از طرفی، میزان مصرف به تعداد وسایل نقلیه بستگی دارد و به کاربردن مدل اول تعدیلها را طولانی‌تر از دوره مورد استفاده در تخمین نشان می‌دهد و زمانی که به صورت سری زمانی استفاده می‌شود، همه تعدیلها را در نظر نمی‌گیرد، بنابراین، در صورت دسترسی به آمار و اطلاعات دیگر، به کاربردن چنین مدلی، به ویژه در کشورهایی که قیمت سوخت تحت کنترل دولت است، مناسب نیست.

۱. این مدلها عمده‌تاً برای برآورد تقاضای بنزین استفاده می‌شود.

۲. مدل نوع دوم

نوع دوم به مدل‌های پویا معروف است و از این نشأت می‌گیرد که در طول زمان تطبیق انجام می‌شود و مصرف کنندگان، زمانی که درآمد یا قیمت تغییر می‌کند، در همان زمان واکنش نشان نمی‌دهند، بلکه یک سال بعد رفتار خود را با وضعیت جدید منطبق می‌کنند. مصرف سال بعد، ناشی از نرخ استفاده از وسایل می‌باشد که این نیز تابعی از متغیرهای اقتصادی، نظری درآمد و قیمت است. در چنین مدل‌هایی، تعديل با استفاده از مدل تعديل کلاسیک تقاضا، صورت می‌گیرد. بنابراین، فرض می‌کنیم G^* مقدار مطلوب و مورد دلخواه^۱ است و تابعی از قیمت و درآمد می‌باشد.

$$G^* = f(P_G, Y)$$

$$G^* = \alpha P_G^\alpha Y_E^\beta$$

$$\frac{G_t}{G_{t-1}} = \left(\frac{G_t^*}{G_{t-1}^*} \right)^\theta \quad & \quad 0 < \theta < 1$$

$$\ln G_t - \ln G_{t-1} = \theta \ln G_t^* - \theta \ln G_{t-1}^*$$

$$\ln G_t = \gamma_0 \ln \alpha + \gamma_1 \ln P_t + \gamma_2 \ln Y + (1 - \theta) \ln G_{t-1}$$

چون G^* مورد دلخواه قابل دسترسی نیست، بنابراین، با استفاده از فرایند تعديل ساده، به فرم

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

نهایی تابع دست می‌یابیم.

این مدل، فرض می‌کند که نرخ استفاده از وسایل برای همه انواع وسایل خودروها یکسان است و به خصوصیات و مدل آن بستگی ندارد.^(۴) از آنجاکه عامل عدمه مصرف سوخت در بخش حمل و نقل، ویزگی، نوع و تعداد خودروهast و از نظر کشورها نیز وضعیت متفاوتی نسبت به یکدیگر دارند، مدل فوق پاسخگوی کاملی برای تقاضا نخواهد بود. البته به دلیل سادگی و پویابودن مدل، بیشتر مطالعات کاربرد فراوانی دارد، و از سوی دیگر، به آسانی می‌توان کشش کوتاه‌مدت و بلند مدت قیمتی و درآمدی را محاسبه نمود.

در مدل فوق، کشش کوتاه مدت قیمت₁ و درآمد₂ است و کششهای بلند مدت از تقسیم

کشش کوتاه مدت بر عکس ضریب تعدیل می‌باشد.

$$\text{کشش بلند مدت قیمتی} = \frac{\gamma_1}{1 - \theta}$$

$$\text{کشش بلند مدت درآمدی} = \frac{\gamma_2}{1 - \theta}$$

در عمل، تقریباً در بیش از نیمی از مطالعات، از این مدل استفاده شده است که به این مدل، مدل با وقفه درونزا^۱ نیز می‌گویند و با LE نشان می‌دهند.

۳. مدل نوع سوم

$$G = f_3(P_G, Y, V)$$

V: موجودی وسائل نقلیه

دو مدل فوق، مبتنی بر متغیرهای کلان اقتصادی می‌باشد و مطابق با نظریه عمومی تقاضاست.

تابع تقاضای سوخت در بخش حمل و نقل، ماهیتی متفاوت با کالاهای دیگر دارد. این تابع تقاضا، تابع تقاضای مشتق است، و از سوی دیگر، علاوه بر قیمت سوخت و درآمد، تعداد خودروهای موجود بر تقاضاً اثر می‌گذارد. بنابراین، باید موجودی خودروهای کشور را در مدل در نظر گرفت. بر این اساس، مصرف تابعی از قیمت، درآمد و موجودی وسائل نقلیه است. در این مدل، کشش‌های درآمدی و قیمتی اثرهای کوتاه‌مدت را بیان می‌کند، ولی اثرهای بلند مدت توسط ضریب موجودی وسائل نقلیه توضیح داده خواهد شد.^(۵)

۴. مدل نوع چهارم

$$G = f_4(P_G, Y, V, Char)$$

Char: نوع خصوصیات مدل خودروها

اگرچه موجودی وسائل نقلیه به عنوان یکی از متغیرهای مهم در تابع تقاضای سوخت به شمار می‌رود، اما نرخ استفاده از آن، خصوصیات و اندازه کارایی خودرو، بر تقاضاً اثر مهمی دارد. این

1. Lagged Endogenous

عوامل نسبت به قیمت نیز حساس هستند. زیرا زمانی که قیمت سوخت پایین باشد، ترددها و استفاده از خودرو افزایش می‌یابد. کارایی نیز نسبت به قیمت حساس است، زیرا زمانی که قیمت سوخت بالا رود، راننده وسیله نقلیه با توجه به هزینه تعمیرات، سعی در بهبود دستگاه موتور و تنظیم موتور و مانند اینها می‌کند. بنابراین، بهتر است وسائل نقلیه یا جانشین^۱ آن را وارد مدل کرد. مدل‌هایی که شامل متغیر کارایی و خصوصیت خودرو باشند "مدل‌های خصوصیات"^۲ نامیده می‌شوند. (۶)

نمونه‌هایی از این مدل که کارایی وسائل نقلیه را وارد کرده‌اند، مربوط به مطالعات سوئینی و پیندایک، بادی و والتر می‌باشد. در زیر، هر یک از این مدل‌ها را توضیح خواهیم داد.

یکم - مطالعه سوئینی

$$\text{تعداد خودروها} \times \text{صرف سوخت خودرو} \times \text{مسافت پیموده شده} = \text{صرف سوخت}$$

$$\text{تعداد خودروها} \times \text{کارایی خودرو} \times \text{استفاده از خودرو} = \text{صرف سوخت}$$

$$G = U \times \frac{1}{E} \times V \quad (1)$$

مطالعه سوئینی مبتنی بر این روش می‌باشد که خودروها را براساس خصوصیات و مدل در یک سال گروه‌بندی می‌کنند و توجه خود را روی فرایند تعديل موجودی وسائل نقلیه و استفاده از این وسائل متمرکز می‌کند. متغیرهای مهمی که بر صرف سوخت اثر دارند، متوسط کارایی ناوگان می‌باشد که کارایی را مایل در هر گالان تعریف می‌کند. از سوی دیگر، کل خودروها را بر اساس خصوصیات و یکسانی کارایی، طبقه‌بندی کرده و متوسط وزن کل ناوگان را از این طریق به دست می‌آورد. کل صرف سوخت در هر کشور، از جمع صرف هر خودرو یا هر گروه از خودروها بدست می‌آید.

$$Gas = \sum_{i=1}^{n} \frac{VMPC_i^* N_i}{mpg_i} \quad (2)$$

Gas: سوخت صرف شده توسط خودروهای شخصی

VMPC_i: مسافت پیموده شده در خودروهای گروه *i* به مایل

mpg_i: کارایی (مصرف مایل در گالن) خودروهای گروه i

از سوی دیگر، می‌توان نوشت:

$$VM = AVMPC \times N \quad (3)$$

VM: مسافتی (به مایل) که توسط ناوگان خودروها حاصل شده است.

N: تعداد خودروها

AVMPC: متوسط مسافت پیموده شده به مایل در هر وسیله است.

با استفاده از معادله (۳) می‌توان معادله (۲) را به صورت زیر نوشت:

$$Gas = \left\{ \sum_i \left(\frac{1}{mpg_i} \right) \left(\frac{VMpc_i}{AVMPC} \times \frac{N_i}{N} \right) \right\} VM, \quad (4)$$

$$Gas = \frac{VM}{AMpg} \quad (5)$$

$$AMpg = 1 / \left\{ \sum_{i=1}^n \left(\frac{1}{mpg_i} \right) \left(\frac{VMPC_{it}}{AVMPC_i} \right) \left(\frac{N_{it}}{N_i} \right) \right\} \quad (6)$$

؛ زمان

AMpg متوسط کارایی هر گروه است که متوسط کارایی ناوگان را نیز بیان می‌کند. معادله (۵)

معرف آن است که مصرف سوخت به مسافت پیموده شده، نرخ استفاده از خودرو و موجودی خودرو، بستگی دارد. این متغیرها خود، تابعی از متغیرهای کلان اقتصادی، نظیر درآمد، هزینه رانندگی، قیمتها و جزء اینها می‌باشد.

در این حالت، مصرف کننده با دو انتخاب رویه روست. او می‌تواند از میان مسافت پیموده شده یا تعداد سفرها و بالا بردن کارایی خودرو، دست کم یکی را برگزیند. رابطه (۵) را می‌توان به صورت لگاریتمی در نظر گرفت و از آنجا که VM و AMpg تابعی از متغیرهای کلان اقتصادی است، بنابراین، سوخت نیز تابعی از درآمد، هزینه رانندگی، قیمتها و ... می‌باشد. (۷)

دوم - مطالعه پنداشک

نوع دوم مدل‌هایی که کارایی را در نظر می‌گیرند، از مطالعات پنداشک حاصل شده است. در این

مدل مصرف سوخت در هر کشوری برابر است با تعداد خودرو ضرب در حجم ترافیک یا مسافت پیموده شده (به مایل) خودروها که بر کارایی خودرو تقسیم می‌شود.

$$G = \frac{V_t \cdot TVPC}{E} - V_t = (1 - r) V_t + NR_t \quad (1)$$

$$V_t = (1 - r) V_t + NR_t \quad (2)$$

V : موجودی خودرو
 G : مصرف سوخت

$TVPC$: حجم ترافیک خودرو (به طور متوسط، کیلومتر طی شده توسط هر خودرو در سال)

E : کارایی خودرو (مقدار مایل یا گالن مصرف شده در یک مایل یا یک کیلومتر را کارایی خودرو گویند)

NR : کل خودروهای اضافه شده در سال
نرخ استهلاک

مصرف سوخت از رابطه (1) به دست می‌آید که تابعی از موجودی خودرو، حجم ترافیک و کارایی ماشینهاست.

کارایی و موجودی خودروها نسبت به تغییرات قیمت در کوتاه مدت حساسیت کمتری دارد. ولی حجم ترافیک نسبت به تغییرات قیمت بیشتر اثر پذیر است. موجودی خودرو، بیش از آنکه به تغییرات قیمت سوخت و درآمد وابسته باشد، به موجودی جدید شماره گذاری خودروها و نرخ استهلاک بستگی دارد. شماره گذاری خودروهای جدید، موجودی واقعی است که با موجودی مورد دلخواه نزدیک است. موجودی مطلوب و مورد دلخواه، تابعی از قیمت ماشینها (P_c)، قیمت سوخت (P_G) و درآمد (y) است. بنابراین موجودی سرانه جدید به موجودی مطلوب سرانه $\left(\frac{V^*}{POP}\right)$ بستگی دارد.

$$\frac{NR_t}{POP_t} = \omega \left(\frac{V_t^*}{POP_t} - \frac{V_{t-1}}{POP_{t-1}} \right) + r \left(\frac{V_{t-1}}{POP_{t-1}} \right) + \lambda \frac{NR_{t-1}}{POP_{t-1}}$$

$$\frac{NR_t}{POP_t} = \alpha_0 + \alpha_1 P_c + \alpha_2 P_G + \alpha_4 \frac{Y}{POP} - (W - r) \left(\frac{V_{t-1}}{POP_{t-1}} \right) + \lambda \frac{NR_{t-1}}{POP_{t-1}} \quad (3)$$

POP : جمعیت

V^* : موجودی مطلوب خودروهای تابعی خطی از P_G و P_c و y و NR است.

W : سرعت تعدیل کوتاه مدت و $\frac{\omega}{1-\lambda}$ بندمدت است.

مدلهای برآورد تابع تقاضای سوخت در بخش حمل و نقل

نرخ استهلاک نیز برای کشورهای مختلف، متفاوت است و تابعی از قیمت و درآمد می‌باشد. با افزایش درآمد، استهلاک بیشتر می‌شود (صرف کنندگان قادرند خودروهای جدیدتری خریداری کنند). و قیمت بالای ماشین، نرخ استهلاک را کاهش می‌دهد.

$$r = \sum b_{0t} D_t + b \frac{Y}{POP} + b_2 P_C \quad (4)$$

D: متغیر مجازی

معادله‌های (۲)، (۴) و (۳) موجودی خودروها را توصیف می‌کند. TVPC به درآمد سرانه و قیمت سوخت بستگی دارد، که با قیمت رابطه منفی و با درآمد سرانه رابطه مثبت دارد:

$$\log TVPC = \sum c_i D_i + c_1 \log \frac{Y}{POP} + c_2 \log P_G + c_4 \log TVPC_{t-1} \quad (5)$$

معادله (۶) کارایی سوخت را توصیف می‌کند. متوسط کارایی به تغییرات قیمت با یک وقفه زمانی بستگی دارد:

$$\log \left(\frac{1}{E} \right) = \sum d_{oi} D_c + d_t \log P_C + d_2 \log \frac{1}{E_{t-1}} \quad (6)$$

در معادله (۶) افزایش کارایی با افزایش قیمت به یک نسبت می‌باشد و محدودیتی در این زمینه وجود ندارد. بنابراین، برای رفع مشکل فوق از معادله زیر استفاده می‌شود.

$$\log \frac{1}{E - K} = \sum d'_{oi} D_t + d'_1 \log P_G + d'_2 \log \frac{1}{E_{t-1} - K_0} \quad (7)$$

در این صورت، می‌توان معادله‌های (۳)، (۴)، (۵)، (۷) و (۲) را تعمیم زد.

$$K = \frac{1}{EMax}$$

سوم - مطالعه بادی، گرفتن

مطالعه آنها مبتنی بر اتحاد مصرف سوخت می‌باشد که در مطالعه سوئینی ذکر شد.

$$G = U \cdot \frac{1}{E} \cdot V = \frac{UV}{E} \quad (1)$$

$$\frac{G}{V} = \frac{U}{E} \quad (2)$$

رابطه (۱) مصرف سوخت را توصیف می‌کند. مصرف سوخت به تعداد خودروها، کارایی و

نرخ استفاده از آن (V ، $\frac{1}{E}$) بستگی دارد. به علت عدم دسترسی به کیلومتر رانده شده (U) و مصرف سوخت در هر کیلومتر ($\frac{1}{E}$)، دو عامل U و $\frac{1}{E}$ را با هم ترکیب می‌کنیم.

$$U = f(Y/N, P_G)$$

$$Y/N: \text{درآمد سرانه} \\ P_G: \text{قیمت واقعی سوخت}$$

U تابعی از درآمد و قیمت است. افزایش موجودی خودروهای سرانه ($\frac{V}{N}$)، احتمالاً به کاهش نرخ استفاده از خودروها می‌انجامد. زیرا در خانواری که دو خودرو وجود دارد، الزاماً کیلومتر رانده شده دو برابر زمانی که یک خودرو در اختیار دارد، نیست. اما در کشورهای جهان سوم و کشورهایی که تعداد خودروها بازار را اشباع نکرده است، افزایش موجودی خودروهای سرانه، به افزایش نرخ استفاده از خودروها منجر می‌شود.

$$\log\left(\frac{G}{V}\right) = \alpha_0 + \alpha_1 \log\left(\frac{Y}{N}\right) + \alpha_2 \log(P_G) + \alpha_3 \log\left(\frac{V}{N}\right) + \alpha_4 \log E \quad (3)$$

در معادله فوق، کارایی ناوگان خودروهای موجود (E) توسط خصوصیات فنی خودروها تعیین می‌شود. از سوی دیگر، فرض می‌شود درآمد سرانه ($\frac{Y}{N}$) و قیمت سوخت ($\frac{P_G}{P}$) کارایی خودرو را تعیین می‌کند. با توجه به اینکه موجودی خودروها عمر مفید ۸ تا ۱۰ سال دارند، کارایی سوخت (E) به وقفه‌های توزیعی (L) درآمد سرانه و قیمت بستگی دارد.

$$\log E = \delta + \delta(l) \log\left(\frac{Y}{N}\right) + B(l) \log P_G \quad (4)$$

از آنجا که در هر دوره از زمان، خودروها از لحاظ عمر متفاوت هستند، فرض می‌شود که مدل‌های یک سال دارای کارایی یکسانی است و با استفاده از وقفه‌های توزیعی برای سالهای مختلف تابع کارایی را به دست می‌آوریم. رابطه (۴) را در (۳) قرار می‌دهیم:

$$\log\left(\frac{G}{V}\right) = \gamma^* + \gamma^*(L) \log\left(\frac{Y}{N}\right) + \beta^*(L) \log P_G + \alpha_4 \log \frac{V}{N} \quad (5)$$

L : نمادی برای وقفه‌هاست.

این نوع مدل، هم شامل وسایل نقلیه و هم ارزش‌های وقفه‌ای از قیمت و درآمد است.

این مدل "Vehicle Other Lag Model" نامیده می‌شود.^(۱)

چهارم - مطالعه والتر، واسر

رابطه (۱) را برای کل خودروها در نظر گرفته و مصرف کل را از طریق جمع رابطه در زمان t به دست می‌آوریم:

$$G_t = \sum_{i=1}^n \frac{U_{it}}{E_{it}} \quad (1)$$

معادله (۱) را در $\frac{U_t}{U}$ ضرب می‌کنیم و سپس آن را ساده می‌کنیم که معادله زیر حاصل می‌شود:

$$G_t = \frac{U_t}{E_t} \quad & \quad U_t = \sum u_{it} \quad (2)$$

$$E_t = \frac{1}{\sum (1/E_{it}^* \cdot u_{it} / U_t)} \quad (3)$$

معادله (۳) را به صورت لگاریتمی در نظر می‌گیریم. در این معادله U_t تابعی از متغیرهای زیر

است:

$$U_t = \alpha_0 - \alpha(L) PG_t + \alpha_2(L) PP_t + \alpha_3(L) Y_t + \alpha_4(L) V_{t-1} + \varepsilon_{it} \quad (4)$$

متوسط کارایی وسایل نقلیه در هر لحظه از زمان معلوم است و به خصوصیات و ویژگیهای خودروها بستگی دارد. البته کارایی از عادات رانندگی نیز اثر می‌پذیرد. فرض می‌شود کارایی خودروها به صورت معادله (۵)، می‌باشد در آن معادله (L) نمایانگر وقنه هاست. کارایی برای مدل‌های مختلف هر سال متفاوت است. بنابراین، از شکل باوقنه برای بیان مطلب فوق استفاده می‌شود.

$$E_t = B_0 + B_1(L) P_{Gt} - B_2(L) Y_t + \varepsilon_{2t} \quad (5)$$

معادله (۵) ساختار سنی وسایل نقلیه را نشان می‌دهد. رابطه (۴) و (۵) را در رابطه (۳) با فرم لگاریتمی قرار می‌دهیم:

$$G_t = (\alpha_0 - B_0) - (\alpha_1(L) + B_1(L)) P_{Gt} + \alpha_2(L) P_{pt} + (\alpha_3(L) B_4(L) Y) + \alpha_4(L) V_{t-1} + \varepsilon_{1t} - \varepsilon_{2t} \quad (6)$$

البته می‌توان تعداد موجودی وسایل نقلیه (V) را نیز از طریق معادله‌های (۷) و (۸) به دست آورد.

فرض می‌کنیم موجودی مطلوب V^* تابعی از ارزش انتظاری برنامه‌ریزیهاست، بنابراین:

$$V_t^* = \delta_0 - \delta_1(l) PG_t + \delta_2 PN_t + \delta_3(l) Y_t + \delta_4(l) QPR_t - \delta_5(l) QPUB_t + \varepsilon_{3t} \quad (7)$$

با استفاده از تعدیل جزئی می‌توان V واقعی را به دست آورد.^(۱۰)

$$V_t^* = \delta_0 - \delta_1(l) PG_t + \delta_2 PN_t + \delta_3(l) Y_t + \delta_4(l) QPR_t - \delta_5(l) QPUB_t + \varepsilon_{3t}$$

$$V_t = k\delta_0 - \delta_1^*(l) PG_t - \delta_2^*(l) Y_t + \delta_3^*(l) PN_t \quad (8)$$

$$\delta_3^*(l) PN_t + \delta_4^*(l) QPR_t + \delta_5^*(l) QPUB_t + (1-k)V_{t-1} + \varepsilon_{3t}$$

E_t : متوسط وزنی کارایی خودروها

PP: شاخص قیمتها

U_t : کل کیلومتر پیموده شده

E_t: کارایی خودرو ا'am

Y_t : درآمد واقعی

U_t: نرخ استفاده از خودرو ا'am

V_t : تعداد وسائل نقلیه

P_G: قیمت اسی سوخت

ρ : سرعت تعدیل، $0 < \rho < 1$

V^{*}: تعداد وسائل نقلیه مطلوب

P_N : هزینه خودروهای جدید

QPR: ترافیک شبکه خصوصی خدمات حمل و نقل

۵. مدل نوع پنجم

در این مدل، مانند مدل قبل، ابتدا فرض می‌شود کل مصرف سوخت از حاصل ضرب نرخ استفاده از خودروها در تعداد موجودی خودروها به دست می‌آید.

$$G_t = U_t V_t \quad (1)$$

فرم لگاریتمی آن را در نظر می‌گیریم:

$$\log G_t = \log U_t + \log V_t \quad (2)$$

نرخ استفاده از خودرو U_t تابعی از قیمت سوخت و درآمد است.

$$\log U_t = \alpha_1 + \alpha_2 \log \left(\frac{PG}{P} \right)_t + \alpha_3 \log Y_t \quad (3)$$

تعداد خودروهای مطلوب V^* نیز تابعی از قیمت بنزین، درآمد و قیمت خودرو است.

$$\text{Log}V_t^* = b_0 + b_1 \text{Log}(\text{Pg}^* / \text{Pr})_t + b_2 \text{Log}Y_t + b_3 \text{Log}pc_t \quad (4)$$

با در نظر گرفتن سرعت تعديل، این معادله را تعديل می‌کنیم:

$$\text{Log}V_t - \text{Log}V_{t-1} = g (\text{Log}V_t^* - \text{Log}V_{t-1}) \quad (5)$$

ρ : سرعت تعديل، $0 < \rho < 1$ تعداد وسائل نقلیه مطلوب

PQR : ترافیک شبکه خصوصی خدمات حمل و نقل P_N : هزینه خودروهای جدید

g : سرعت تعديل و $0 < g < 1$ Pr : قیمت واقعی خدمات حمل و نقل

Y : درآمد واقعی Pc : قیمت وسائل نقلیه

P : قیمت سایر کالاهای Pg : قیمت اسمی سوخت

۶. مدل نوع ششم

در این مدل فرض شده که تابع تقاضای سوخت از تقاضا برای حمل و نقل خودرو مشتق می‌شود. تقاضای سوخت تابعی از قیمت بنزین، درآمد و موجودی خودرو است. اما موجودی خودرو نیز تابعی از قیمت بنزین، درآمد، قیمت خودرو، موجودی وسائل نقلیه از دوره قبل است.

$$G_t = f(P_G, Y, V) \quad V_t = f(PG, Y, \text{Pc}, V_{t-1})$$

بنابراین، با دو رابطه فوق، G_t و V_t را به طور همزمان تخمین می‌زنیم. برای تخمین رابطه فوق از فرم لگاریتمی استفاده می‌کنیم. (۱۱)

$$G_t = \alpha + bPG_t + Cy_t + dV_t + \varepsilon_t$$

$$V_t = f + gPG + hy_t + n\text{Pc} + mV_{t-1} + \varepsilon_{2t} \quad \text{PC: قیمت خودرو}$$

$$G: \text{قیمت سوخت} \quad \text{V: موجودی خودرو}$$

$$y_t: \text{درآمد واقعی}$$

۷. مدل نوع هفتم

در مدل‌هایی که تاکنون گفتیم، فرض شده بود که بازار در حالت تعادل است مصرف کنندگان و

تولیدکنندگان با قیمت یکسان خرید و فروش می‌کنند. اما بازارهایی وجود دارد که تعادل در آن برقرار نیست. یعنی مازاد عرضه یا تقاضا در بازار وجود دارد. بنابراین، مدل هفتم، مدل عرضه و تقاضای سوخت در شرایط عدم تعادل است.

در این مدل، فرض می‌شود که عرضه (S) و تقاضا (D) با هم برابر نیستند و مازاد تقاضا وجود دارد مازاد تقاضا ممکن است به علت کنترل قیمت یا عوامل دیگر باشد. بنابراین، مقدار مشاهده شده حداقل مقدار عرضه و تقاضاست.

$$Q_t = \min(D_t, S_t) \quad (1)$$

تابع تقاضای بنزین، تابع تقاضای مشتق است که از تقاضای خدمات حمل و نقل مشتق می‌شود بنابراین، باید روی تابع مطلوبیت مصرف کننده متوجه شد. با استفاده از تابع تولید خانوار و تحلیل ماکریسم کردن مطلوبیت، مصرف سوخت تابعی از قیمت سوخت (PG) درآمد قابل تصرف (y)، قیمت خدمات حمل و نقل (Pa)، قیمت نهاده‌های دیگر (Px) است. فرض می‌کنیم که موجودی خودرو (V) جایگزینی برای Pa خواهد بود. بنابراین:

$$G_t = \alpha_0 + \alpha_1 PG + \alpha_2 Y_t + \alpha_3 V_t + \varepsilon_{it} \quad (2)$$

V: موجودی خودرو سرانه

y: درآمد قابل تصرف سرانه

G_t: مصرف سرانه سوخت
در رابطه فوق، V_t درونزاست. زیرا تصمیمات مصرف کننده برای داشتن یا نداشتن خودرو به قیمت سوخت بستگی دارد.

تابع عرضه سوخت از رفتار بنگاه برای حداکثرسازی سود به دست می‌آید:

$$S_t = B_0 + B_1 P_t + B_2 PP_t + B_3 PR_t + B_4 PD + B_5 CR + \varepsilon_{it} \quad (3)$$

معادله قیمت نیز به صورت زیر خواهد بود.

$$P_t - P_{t-1} = \gamma_0 + \gamma_1 (D_t - S_t) + \gamma_2 PP_t + \varepsilon_{it} \quad (4)$$

معادله تعديل قیمت از این فرض ناشی می‌شود که متغیر قیمت باید درونزا باشد. با تخمین سه

معادله (4)، (3)، (2) می‌توان عدم تعادلهای موجود را بررسی کرد. (۱۲)

PP_i : قیمت نفت خام به عنوان جانشین برای قیمت نهاده

PR_i : قیمت نفت باقیمانده

PD_i : قیمت فراورده‌های میان تنظیر

CR_i : سرانه حجم نفت خام که پالایشگران داخلی در زمان t مصرف می‌کنند

$D_i - S_i$: مازاد تقاضای جاری

۸ مدل نوع هشتم

این مدل براساس تابع تولید خانوار بدست می‌آید. تابع تقاضای سوخت، از تابع تقاضای خدمات حمل و نقل مشتق می‌شود. فرض می‌شود که تقاضای سوخت (G_{it}) توسط مصرف کننده i در دوره t تابعی از خدمات حمل و نقل (A_{it}^d), قیمت سوخت و قیمت کالاهای دیگر است، که در تابع تولید خدمات حمل و نقل باشد.

p_{it} : بردار قیمت کالاهاست.

$$G_{it} = \Phi_i (A_{it}^d, P_{it})$$

فرض می‌شود، V_{it-1} موجودی خودرو در پایان وابتدای سال است که خانوار مالک آن می‌باشد. δ_{it} نیز استهلاک است، بنابراین، سرمایه گذاری ناچالص خودروها در دوره t :

$$I_i(t,t) = V_{it} - (1 - \delta_{it}) V_{it-1}$$

تابع تولید خدمات حمل و نقل، به صورت :

$$A_{it}^s = \theta_{it} \lambda_i (1 - \delta_{it}) V_{it-1} + F_i (G(t,t), I_i(t,t), t)$$

A_{it}^s : تولید خدمات حمل و نقل

θ_{it} : نسبت محصول به سوخت

F_i : تابع تولید *exante* است که سه نهاده دارد که شامل بتزین، سرمایه گذاری ناچالص روی خودرو و زمان صرف شده مصرف کنندگان است.

λ_i : نسبت ثابتی از سوخت به خودرو در گروه V و t^2

$$A_{it}^d = A_{it}^s = A_{it}$$

$$A_{it}^d = \theta_{it}(1 - \delta_{it})\lambda_i V_{i,t-1} = F_i(X_{it}, P_{it})$$

X_{it} : درآمد کاری و غیر کاری خانوار ادر زمان t

P_{it} : بردار قیمت سایر کالاهای

تفییرات فن آوری و سلیقه باعث انتقال تابع تقاضا می شود. از سوی دیگر، فرض می شود که توابع (۱) و (۳) خطی می باشند و بین دو دوره $(1 - \delta_{it})\theta_{it}$ اختلاف چندانی وجود ندارد:

$$\theta_{it}(1 - \delta_{it}) = \theta_i(1 - \delta_i)$$

همچنین فرض می شود F_i نیز در طول دوره ثابت است. با این فرض و جایگزینی رابطه (۳) در (۱) خواهیم داشت:

$$G_{it} = \alpha_i + \gamma_{it} G_{i,t-1} + \gamma_{it} X_{it} + \gamma_{13} P_{it} + \varepsilon_{it}$$

در روش نرلاو^۱ و بالسترا^۲ (۱۹۶۶)، λ_i را با $G_{i,t-1}$ جایگزین کرده است.

P_{it} در معادله فوق قیمت ساخت است و ε_{it} جزء اخلاق می باشد.

گفتنی است که از لحاظ ظاهر، مدل هشتم با مدل دوم یکسان است، ولی مدل هشتم از تابع تولید به دست آمده است و برای خانوارهاست، اما مدل دوم، در سطح کلان اقتصادی است. (۱۳)

۹. مدل نوع نهم

در این مدل نیز مانند بسیاری از مدلها بر مبنای اتحاد مرسم مصرف ساخت است، یعنی مصرف ساخت برابر است با نرخ استفاده سرانه وسایل نقلیه در تعداد کل وسایل است:

$$(1) \quad G_{it} = U_i \cdot V_i$$

U_i : نرخ استفاده از خودرو (مسافت پیموده شده به مایل) V_i : تعداد وسایل نقلیه

در این مدل، تقاضا برای انرژی به دو جزء انعطاف پذیر و انعطاف ناپذیر تقسیم می شود. فرض می شود که سرمایه گذاری ناچالص در وسایل نقلیه موتوری جدید در زمان t ، I_t می باشد و نرخ استهلاک و جایگزینی ν_t است و در طول زمان ثابت است. بنابراین، موجودی واقعی وسایل

نقليه به صورت زير خواهد بود:

$$V_t = I_t + (1 - r) V_{t-1} \quad (2)$$

با استفاده از (۱) می‌توان نوشت:

$$G_{ht} = U_t \cdot I_t + U_t (1 - r) V_{t-1} \quad (3)$$

در رابطه (۳)، قسمت اول از سمت راست را تقاضای انعطاف پذیر و قسمت دوم را تقاضای انعطاف ناپذیر گویند. مصرف سوخت وسایل نقليه جديده توسط جزء انعطاف پذير و مصرف سوخت موجودی ماشينهای قديمی با جزء انعطاف ناپذير توضيح داده می‌شود. جزء انعطاف پذير در زمان t ، Gf_t می‌باشد.

$$Gf_t = U_t^* I_t = F(X_t) \quad (4)$$

در اين رابطه X_t بردار متغيرهای بروزنزای همزمان است که تصسيمات سرمایه‌گذاري و نرخ استفاده را تعبيين می‌کند. فرض می‌شود نرخ استفاده در طول زمان ثابت است، بنابراین:

$$G_t = Gf_t + (1 - r) G_{t-1} = F(X_t) + (1 - r) G_{t-1} \quad (5)$$

مصرف سوخت، جمع ساده تقاضای انعطاف پذير و انعطاف ناپذير می‌باشد. در رابطه فوق می‌توان $F(X)$ را اين گونه نوشت:

$$F(X_t) = \alpha + P_G^{\gamma_1} Y_t^{\gamma_2} \quad (6)$$

بنابراین، مصرف سوخت، تابعی از قيمت بنzin، درآمد و مصرف دوره قبل است.

$$G_t = \alpha + P_G^{\gamma_1} Y_t^{\gamma_2} + (1 - r) G_{t-1} \quad (7)$$

۱۰. مدل نوع دهم

رابطه‌های (۱) و (۲) از مدل نهم را در نظر می‌گيريم. اين مدل، بين جزء انعطاف پذير و انعطاف ناپذير فرقی قابل نمي شود و به جاي آن تابع نرخ استفاده و سرمایه‌گذاري را جدا می‌کند. سرمایه‌گذاري تابعی از مدل تعديل موجودی ماشينهای مشابه است که مصرف كننده سطح مورد دلخواه از وسایل نقليه را دارد و در هر سال شکاف بين واقعی و مورد دلخواه کم می‌شود. اگر موجودی مورد دلخواه را در زمان t ، V_t^* فرض کنیم، بنابراین، خواهیم داشت:

$$I_t = h (V_t^* - V_{t-1}) + r \cdot V_{t-1}$$

تابع V_t^* غیر منفی است و مشتق اول آن مثبت و مشتق دوم، غیر مثبت است. حال فرض می شود که V_t^* تابعی از متغیرهای بروزراست:

$$V_t^* = j(X_t)$$

اکنون باید تابع نرخ استفاده (U) را مشخص کرد. نرخ استفاده از وسائل نقلیه به مصرف سوخت در هر کیلومتر و متوسط کیلومتر پیموده شده برای هر وسیله بستگی دارد که قسمت اول همان متوسط کارایی است که به متغیرهای بروزرا و با وقه و همزمان بستگی دارد. متوسط کیلومتر پیموده شده برای وسیله به متغیرهای همزمان بروزرا و عادتهای مردم وابسته است. بنابراین، U تابعی از موجودی وسائل نقلیه، U سال قبل و متغیرهای بروزرا، نظر درآمد و قیمت، بستگی دارد.

$$U_t = U(X_t, V_{t-1}, V_{t-1})$$

برای تخمین این مدل باید معادله های زیر را به طور همزمان در نظر گرفت:

$$G_t = U_t \cdot V_t \Rightarrow U_t = \frac{G}{V} \quad (1)$$

$$V_t = I_t + (1 - r) \cdot V_{t-1} \rightarrow \text{معادله موجودی وسائل حمل و نقل: (2)}$$

$$I_t = h (V_t^* - V_{t-1}) + r \cdot V_{t-1} \rightarrow \text{معادله سرمایه گذاری: (3)}$$

$$V_t^* = j(X_t) \quad (4)$$

$$\frac{G}{V} = U_t = U(X_t, V_{t-1}, U_{t-1}) \rightarrow \quad (5)$$

$$\frac{G}{V} = f = (G / V_{t-1} GNP, V_t, PG) \rightarrow \circ \quad (6)$$

X_t در معادله (۵) و (۴) بردار متغیرهای بروزرا از پیش تعیین شده است که در این معادله GNP در نظر می گیریم. با تخمین توابع (۲)، (۳) و (۶) می توان توابع تقاضای سوخت و سرمایه گذاری را به دست آورد.^(۱۴)

با تخمین معادله های (۲) و (۳) و (۶) می توان تقاضای سوخت و سرمایه گذاری را مشخص

کرد.

۱۱. مدل نوع یازدهم

تقاضای سوخت از تقاضا برای حمل و نقل خودرو مشتق می‌شود و مصرف کنندگان سوخت خودرو و زمان را برای تولید حمل و نقل استفاده می‌کنند. تابع تولید حمل و نقل به صورت :

$$T = t (G, A) \quad (1)$$

G_t : سوخت

A : خودرو

برای هر مصرف کننده تابع مطلوبیت به حمل و نقل خودرو و دیگر کالاهای مصرفی (x) واپسته است:

$$U = u (G, A, X) \quad (2)$$

با توجه به اینکه مصرف کننده مطلوبیت خود را نسبت به قید بودجه حد اکثر می‌کند، تابع تقاضای سوخت به صورت زیر خواهد بود:

$$G = G (PG / PX, Pa / PX, Y/PX) \quad (3)$$

Y : درآمد مصرف کننده PX : شاخص قیمت مصرف کننده

PG : قیمت سوخت Pa : قیمت خودرو

چون معادله فوق ایستاست، می‌توان با استفاده از مدل تعديل جزئی، آن را پویا کرد:

$$G_t = \lambda G (PG / Px, Pa / Px, Y/Px) + (1 - \lambda) G_{t-1} \quad (4)$$

برای تخمین معادله فوق می‌توان آن را مانند رابطه (5) در نظر گرفت :

$$\text{Log}G_t = \alpha_0 + \alpha_1 \text{Log}(Pa/Px) + \alpha_2 \text{Log}(Pa/Px) + \alpha_3 \text{Log}(Y/Px) + \alpha_4 \text{Log}G_{t-1} + U_t \quad (5)$$

ب) مدل‌های دو مرحله‌ای برای حمل و نقل هوایی و راه آهن

بخش راه آهن و هوایی با بخش جاده‌ای تفاوت عمده‌ای از لحاظ اطلاعات آماری دارد. در این دو بخش، آمارهای مسافر و بار به تفکیک وجود دارد، زیرا هنگام بارگیری و مسافت باشد بلیط تهیه شود. بنابراین، اطلاعات نسبت به بخش جاده‌ای دقیقتر است. در بخش جاده‌ای، تعداد مسافر و بار را نمی‌توان محاسبه کرد، فقط در بخش برون شهری، به طور محدودی، آمار و اطلاعات وجود

دارد.

برای دسترسی به اطلاعات دقیقتر، می‌توان مدل‌های دیگری را برای این دو بخش در نظر گرفت. از آنجاکه تابع تقاضای سوخت در بخش حمل و نقل، تابعی از تقاضا برای بار و مسافر است، بنابراین، ابتدا تقاضای بار و مسافر را به دست می‌آوریم. تقاضا برای بار، تن کیلومتر (TK) و تقاضا برای مسافر را مسافر کیلومتر (PK) فرض می‌شود.

$$TK = f(W_{TK}, W, X, Y_1)$$

$$PK = f(W_{PK}, W, D, Y_2)$$

با فرض اینکه شرکتهای حمل و نقل، سود خود را جدا کثر می‌کنند؛ تن کیلومتر تابعی از قیمت نهاده یا قیمت بار (W_{TK})، محصول شرکتها (Y_1, Y_2) و قیمت‌های سایر نهاده‌ها W است (در این معادله‌ها، نهاده‌های دیگر همان شبکه‌های حمل و نقل غیر از راه آهن یا هوایی است. در بخش راه آهن، W شامل قیمت تن کیلومتر یا مسافر کیلومتر در بخش هوایی و زمینی است و برای تخمین تقاضای سوخت در بخش هوایی W شامل قیمت تن کیلومتر یا مسافر کیلومتر در بخش زمینی و راه آهن است. در معادله فوق X نیز بردار مقادیر عوامل ثابت می‌باشد).

بنابراین، تقاضا برای سوخت نیز تابعی از مسافر کیلومتر، تن کیلومتر و W است که W در اینجا قیمت سوخت و قیمت دیگر سوختهای جایگزین می‌باشد. (۱۵)

$$G = f(PK, TK, W) = \text{تابع تقاضای سوخت}$$

خلاصه و نتیجه

در این مقاله، به معرفی انواع مختلف توابع تقاضای سوخت در بخش حمل و نقل پرداختیم. طبق نتایج حاصل از آن متغیرهای تاثیرگذار بر تقاضای سوخت در بخش حمل و نقل جاده‌ای، راه آهن و هوایی، شامل متغیرهای زیر می‌باشد.

قیمت سوخت - طبق قانون تقاضا، تغییر قیمت هر کالا، روی مصرف آن کالا اثر منفی دارد. اگر قیمت کالایی افزایش یابد، به شرط اینکه کالا گفین نباشد، مصرف آن کاهش می‌یابد. انتظار می‌رود سوخت مصرفی در بخش حمل و نقل کالایی نرم‌مال باشد بنابراین تغییر قیمت روی مصرف

آن اثر معکوس دارد.

درآمد قابل تصرف و محصول ناخالص داخلی - افزایش درآمد افراد جامعه چند اثر روی بخش حمل و نقل دارد. اولاً امکانات حمل و نقل بیشتر می شود و موجب افزایش مواردی از قبیل خطوط جاده‌ای و خرید و تولید وسایل نقلیه می شود. ثانیاً با افزایش درآمد افراد، طبق منحنی عرضه نیروی کار، فراغت افراد بیشتر می شود، در نتیجه امکان مسافرت و تردداتی های اقتصادی شهرها یا کشورها فراهم خواهد شد. ثالثاً با افزایش محصول ناخالص داخلی، فعالیتهای اقتصادی کشور نیز افزایش یافته و حمل و نقل کالاهای تولیدی بیشتر می شود. بنابراین به طور کلی، اثر افزایش محصول ناخالص داخلی یا درآمد قابل تصرف روی مصرف سوخت مثبت است.

اگر افزایش درآمد افراد ناشی از افزایش سطح فناوری و تولید صنعتی با ارزش افزوده بالا باشد، ممکن است مصرف سوخت کاهش یابد. زیرا در این حالت، امکان استفاده از وسایل با مصرف انرژی کمتر و کاراتر وجود خواهد داشت. ولی در کشورهای در حال توسعه، افزایش درآمد افراد و محصول ناخالص داخلی منجر به افزایش مصرف سوخت می شود. زیرا در مرحله گذراز توسعه نیافتگی به توسعه یافتگی، مصرف انرژی شدیداً بالا می رود. بنابراین، در کشورهای در حال توسعه، افزایش درآمد منجر به افزایش مصرف سوخت خواهد شد و در کشورهای توسعه یافته اثر آن مثبت است، ولی در بعضی موارد، ممکن است منفی باشد.

موجودی خودروها - مصرف سوخت ارتباط مستقیم با موجودی خودروها دارد. افزایش روزافزون خودروهای هر کشور، مصرف بالای سوخت را به دنبال دارد. در آمریکا در حدود ۱۴۰ میلیون وسیله نقلیه وجود دارد که نیمی از بنزین مصرفی جهان را مصرف می کنند. بنابراین، هرچه موجودی بیشتر شود، مصرف نیز بیشتر خواهد شد.

نرخ استفاده از خودرو - مهمتر از موجودی خودرو، عامل دیگری به نام نرخ استفاده از خودرو است. هرچه میزان استفاده از خودرو بیشتر باشد، سوخت بیشتری مصرف می شود. برای مثال، در کشور "الف"، ۱۰۰۰ خودرو وجود دارد، ولی به علت فقر یا عوامل جغرافیایی یا وجود شبکه حمل و نقل عمومی، به طور متوسط، ۵۰۰ خودرو در جاده‌ها تردد می کنند. این تعداد نیز سفرهای کوتاه دارند و میزان مسافت‌های درون شهری و برون شهری آنها بسیار کم است. بنابراین، در این کشور،

مصرف سوخت کم است. بر عکس در کشور "ب"، از ۱۰۰۰ خودرو، ۹۹۰ خودرو در جاده‌ها تردد می‌کنند و تعداد سفرهای آنها و مدت زمان سفر نیز طولانی است. بنابراین کشور "ب" نسبت به "الف"، سوخت و انرژی بیشتری مصرف می‌کند. عوامل تأثیرگذار بر نرخ استفاده از خودرو، درآمد اشخاص، قیمت خودرو، قیمت سوخت و مانند اینها می‌باشد.

کارایی خودرو - کارایی خودرو به این معناست که تولید کنندگان خودروها با استفاده از شیوه‌های فنی، تغییراتی در بدنه، موتور و دیگر اجزای خودرو می‌دهند، به گونه‌ای که مسافت ۱۰۰ کیلومتر با مقدار سوخت کمتری طی شود. برای مثال، در خودرو مدل ۱۹۷۰، برای طی مسافت ۹۰ کیلومتر ۱۸ لیتر سوخت مصرف می‌شود، در حالی که در مدل ۱۹۹۵، همین مسافت با ۸ تا ۹ لیتر سوخت طی می‌شود. بنابراین، در جامعه‌ای ممکن است تعداد خودروها افزایش یابد، ولی خودروها سوخت کمتری مصرف کنند. در ایران، سرانه مصرف هر خودرو بین زین سوز، در سال، ۳۶۰۰ لیتر است. ولی در انگلستان، ۷۰۰۰ لیتر می‌باشد. زیرا خودروهایی که در این قبیل کشورهای توسعه یافته وجود دارد، از کارایی بالاتر برخوردار است، و از سوی دیگر، میزان اتلاف سوخت به کمترین حد ممکن می‌رسد.

متغیرهای دیگر - متغیرهایی از قبیل مسافرکیلومتر، تن کیلومتر، قیمت خدمات (قیمت بلیط)، اوضاع جغرافیایی، سیاستهای دولت در زمینه محدود کردن واردات خودرو، وضع یارانه یا مالیات بر فراورده‌های نفتی، قیمت دیگر خدمات حمل و نقل، سهمیه‌بندی در زمان جنگ، قیمت خودرو، هزینه تعمیرات و مانند اینها، به طور مستقیم و غیر مستقیم، روی مصرف سوخت اثر دارند.

وارد کردن تمام این متغیرها، کارایی مدل و توضیح دهی آن را پایین می‌آورد و از لحاظ عملی نیز امکان پذیر نیست. زیرا آمار و اطلاعات در مورد هریک از عوامل ذکر شده، محدود است. بنابراین، با توجه به موقعیت هر کشور و منطقه، باید مدل‌هایی که شامل یک یا چند متغیر باشد و بیشترین توضیح دهی را داشته باشد، تخمین زده شود.

منابع و یادداشتها

۱. احمد ناصر و کاظمی علیار (۱۳۷۲/۱/۳۰). پژوهشی درباره کاربرد بنزین بدون سرب در خودروهای موجود در ایران. روزنامه اطلاعات.
۲. Surveys in Applied Economics: Models of Consumer Behavior. (Dec. 1972). *The Economics Journal*.
۳. Redney Samimi. (1995). Read Transport Energy Demand in Australia. *Energy Economics*. Vol. 17. No.4.
۴. Carl Dahl & Tomas Sterner. (July 1991). Analysis Gasoline Demand Elastisities" : A Survey. *Energy Economics*.

۵. منبع ۴

۶. منبع ۴

۷. J.L. Sweeny. (Nov. 1979). *Passenger Car Gasoline Demand Model*.
۸. R. Pyndick. *The Structure of Demand*.
۹. Badi H. Baltagi Griffen. (1983). Gasoline Demand in the OECD and Application of Policy and Testing Precedures. *European Economic Review* 22.
۱۰. Walter Wasserfallen and Heinz Guntensperger. (Oct. 1988). Gasoline Consumption and the Stock of Motor Vehicles : An Empirical Analysis for the Swiss Economy. *Energy Economics*.
۱۱. M. Nagy Eltony. (1994). The Demand for Gasoline in Kuwait. *OPEC Review*.
۱۲. Bong - Min Jony & Teh - Wei hv. (Oct. 1984). Gasoline Demand and Supply Under a Disequilibrium Market. *Energy Economics*.
۱۳. Jatinder S. Meha. Estimation of a Dynamic Demand Function for Gasoline with Different Schemes of Parameter Variation. *The Review of Economic Statistical*.
۱۴. Ernst. R. Berndt & Germand Betero. (1985). Energy Demand in the Transportation Sector of Mexico. *Journal of Developing Economics* 17.

۱۵. منبع ۴